

Kozetka (102)**Lato wszędzie**

*Uważam,
że z wyjątkiem pizzy,
za dużo wszystkiego
nie jest dobre.
Zwłaszcza za dużo
samego siebie na raz.*

Garfield

Joanna Friedrich

Czasem jest dobrze się rozproszyć, wy-moczyć, odparować. Ubrać na białe, jak płótno gotowe do zapamiętania kolorami. Zacząć nago od nowego zapachu. Carte blanche. Małe kroki, jeszcze mniejsze, najmniejsze. Nigdy jeszcze nie poznałam tyle odcieni zieleni, co tej wiosny, teraz idę w niebieskie, moje dzieci wciąż pytają o chmury, które są szybsze, a które cięższe. W puszczy pojawiły się grzyby, są zawsze, ale teraz przyjechali grzybiarze, bo są większe.

Staram się nie popadać w rutynę, w czym wydatnie pomagają mi dziki, też są zawsze, ale teraz – też – coraz większe i więcej. Sarny skaczą tam i z powrotem. Szyszki pękają w południowym słońcu. Wszystkim udziela się skwar i czerwcowy dieta: Czerwień poprzetykane truskawkami, te borówkami, a te zielonymi groszkami. Na to ogórek małosolny i jajko w koszulce. Kto powiedział, że ludzie nie lubią o sobie opowiadać. Lubią-lubią. Ci bez koszulek najwięcej. Aż po głowie chodzi mi reportaż ludzi zbiegłych z miejskiej dżungli do większych, natlenionych przestrzeni. Tu, rozproszeni, rozciągnięci, wniebowzięci – rozkwitają jak kwiaty przesadzone w większą donicę. Rozglądają się ciekawie skorzy do zwierzeń. Wciąga mnie to najprędzej.

Historie się niosą, historie piszą się same, nośniki są coraz mniejsze i coraz mniej istot-

niejsze. Czy to ważne, co jest najmłodniejsze? Że ludzie biorą coraz dłuższe wczasy od social mediów, żeby spotkać się w realnym świecie, biorąc udział w rzeczywistych wydarzeniach, pozwalając sobie na żywe emocje w ożywionym świecie, dają się wodzić za nos żywej inteligencji. Dyskusje przetaczające się w sieci są jak zeszloroczny śnieg. Liczy się dobrze zmrożony lód, nakrycie głowy i woda w szklanej butelce.

Czy to ważne, że ktoś powiedział, że SI jest jak pismo albo, że AI nie pomaga gospodyniom domowym (jeszcze). Sama jestem „Hausfrau” i na swój użytek badam to zjawisko. Co oznacza, że czasem, myjąc okna, zamyślałam się głębiej.

Zatapiam się w świecie perfum, coraz więcej tu nisz i nowatorskich pomysłów, można pachnieć kaszubskim mchem albo dębem albo porannym Bałtykiem – to najprędzej.

Albo odlatuję oglądając archiwa klasyków. Kolosów modowych.

Dzisiaj połączenie tych dwóch pasji: inspiracje z domu mody Caroliny Herrery i najnowszy zapach tej marki, „Amazonian rose”. Czego chcieć więcej?: Lato jest już wszędzie.

**Małgorzata
Łyssowska-
Szczęśna****Gdyby...**

uciekać mi przyszło
wzięłabym krowę darowaną przez Ann
dziewczeco-różową bombkę
Byłam krową... przeżuwającą
na każde wezwanie pełna mleka

Krowa

Gdyby uciekać mi przyszło
zabiorę krowę
Mieć ją przy sobie to... mieć wszystko
Zabiorę krowę w niej całe moich
dzieciństwo – masło maślane
zabiorę...
Gdyby nie daj Boże
uciekać przyszło
bierz ją

Hosanna

W tej ciszy jest myśl chmur płynących
zaduma księżyc
W tej ciszy twoja ręka cięższa
skóra wrażliwsza
z wcałowania naszych tajemnic
w tej ciszy w tym momencie
niepostrzeżenie rodzi się
Wielkie

Andrzej Frosa

* * *

cisza kochanka książek
mój regał ma kształt domu
na górze pokryty dachówkami z kory
kilka postaci powycinanych ze zdjęć żyje na
strychu
kilka pamiątek
czasem na półkach siedzą ludzie
moje dziecko
nosi smartfon w kształcie domu

